

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

SOS Children's Villages Thailand

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะประจำทุกหกเดือน

ฉบับที่ 23 / ตุลาคม 2564

“น้องดาว”
ผู้ส่งต่อความสุข

หน้า 2

ด้วยพลังแห่งรัก
ของลูกโสสะ

หน้า 4

สุกัญญา มีคะบุช
กับบททดสอบหัวใจ ในนาม

“แม่โสสะ”

หน้า 5

“น้องดาว” ผู้ส่งต่อความสุข

แสงแดดช่วงเวลาสายของวันนี้ไม่ได้ร้อนแรงอย่างที่เราคิด เพราะเมื่อคืนฝนตกมาตลอดจนเกือบจะใกล้รุ่งเช้า ดังนั้นท้องฟ้าจึงยังดูมืดครึ้มอยู่บ้าง ต้นหญ้าในสนามก็ชุ่มฉ่ำไปด้วยน้ำฝน แต่ไม่มองขงเพราะที่หมู่บ้านเด็กโสสะ เชียงราย เป็นหมู่บ้านที่ปลูกเรียงรายกันขึ้นไปตามเนินเขา

เด็กๆ ประมาณ 7-8 คน ยืนจับกลุ่มเล่นส่งเสียงดังอยู่ไกลๆ เราจึงเดินเข้าไปใกล้ๆ เพื่อไปดูให้รู้ว่า พวกเขา กำลังทำอะไรกันอยู่

“พวกหนูเล่นเตยกันอยู่ค่ะ” เด็กหญิงหน้าตาน่ารักบอกเราถึงสิ่งที่พวกเขา กำลังเล่น

การเล่นเตย เป็นการละเล่นพื้นบ้านของทางภาคเหนือ โดยผู้เล่นจะขีดเส้นเป็นตารางจำนวนเท่ากับผู้เล่น แล้วแบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งยืนประจำเส้น (ตามขวาง) อีกฝ่ายจะวิ่งผ่านแต่ละเส้นไปโดยไม่ให้เจ้าของเส้นแตะได้ เมื่อเริ่มเล่น คนที่ยืนประจำเส้นแรก พูดยว่า ไหล ฝ่ายตรงข้ามก็เริ่มวิ่งผ่านเส้นแรกไปจนถึงเส้นสุดท้ายแล้ววิ่งกลับ ถ้าวิ่งกลับถึงเส้นแรกโดยไม่ถูกฝ่ายตรงข้ามแตะได้ และพูดยว่า “เตย!” ก็จะเป็นฝ่ายชนะ

การเล่นของเด็กๆ ไซ้จะไร้ประโยชน์ เพราะเป็นกิจกรรมที่ผสมผสานไว้ด้วยการช่วยพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง ส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต ส่งเสริมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การรู้แพ้ชนะ การมีน้ำใจต่อเพื่อน ทำให้มีอารมณ์สดใส ร่าเริง และสนุกสนาน เหตุผลอย่างหลังนี้น่าจะจริง เพราะเสียงหัวเราะของเด็กๆ เริ่มดังขึ้นทุกทีๆ

เมื่อเด็กๆ เล่นเตยเสร็จแล้ว ต่างก็แยกย้ายกันเข้าบ้าน จะมีก็เพียงเด็กหญิงที่หน้าตาน่ารัก และตอบเราครั้งแรกว่า เขาเล่นเตยกันอยู่ กำลังเดินหลบเส้นเตยที่พวกเขาขีดกันไว้ เราจึงได้มีโอกาสพูดคุยกัน

“น้องดาว” เด็กหญิงวัยแปดขวบ เวลายิ้มจะมีฟันกระต่ายคู่ ดวงตาเป็นประกาย

“น้องดาวเล่นเสร็จแล้ว จะไปทำอะไรต่อคะ?”

“จะไปทำงานบ้านต่อคะ วันนี้น้องดาวเป็นเวรภูบ้านทำความสะอาดบ้านค่ะ”

ซึ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของเด็กๆ นั้น คุณแม่โสสะจะเป็นผู้มอบหมายให้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสอนให้พวกเขาทำสิ่งต่างๆ ได้ และเป็นคนมีความรับผิดชอบ

“แล้ววันนี้ น้องดาวไม่มีเรียนออนไลน์หรือคะ?”

“วันนี้วันเสาร์ จะมีออนไลน์วิชาภาษาอังกฤษกับครูสอนพิเศษค่ะ เลยต้องรีบกลับไปทำงานบ้าน แล้วก็กินข้าวให้อิ่ม ก่อนจะเรียน เที่ยงนี้ แม่หนูทำแกงเขียวหวานใส่ผักที่หนูชอบด้วยนะคะ”

“แล้วช่วงวันหยุดจันทร์-ศุกร์ ยังเรียนออนไลน์อยู่ไหมคะ?”

มูลนิธิเด็กโสสะฯ มีจุดมุ่งหมายในการร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กที่สูญเสียและกลุ่มเด็กที่เสี่ยงต่อการสูญเสียการดูแลจากพ่อแม่ผู้ปกครอง

ให้สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานต่างๆ ได้

เช่น การเข้าถึงการศึกษาที่เหมาะสมตามความสามารถ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี หรือเข้ามามีบทบาทในเรื่องต่างๆ

โดยเฉพาะกับเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อเด็กๆ เอง ฯลฯ ซึ่งทางมูลนิธิฯ ยึดมั่นแนวทางที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

“ยังคงมีเรียนอยู่ค่ะ แต่จะเป็นการสลับวันเรียน ซึ่งวันจันทร์หนูก็จะไปโรงเรียน วันอังคารหนูก็เรียนออนไลน์อยู่ที่บ้าน สลับกันอยู่แบบนี้ เพราะครูบอกว่า ต้องเว้นระยะห่าง เพื่อป้องกันการติดโรคโควิด-19”

“น้องดาวกลัวโรคโควิด-19 ไหมคะ?”

“ก็กลัวค่ะ แม่หนูก็จะบอกย้ำตลอดว่า เวลาไปโรงเรียนให้ใส่หน้ากากอนามัย ห้ามถอดโดยเด็ดขาด ถึงจะหายใจลำบาก แต่ก็ปลอดภัยไว้ก่อนนะคะ และให้ล้างมือบ่อยๆ เว้นระยะห่างกับเพื่อนๆ หนูก็คิดถึงเพื่อนอีก เจอกัน แต่ก็ใกล้กันไม่ได้”

“แล้วผลการเรียนเมื่อเทอมที่แล้วเป็นอย่างไรบ้างคะ?”

“หนูสอบได้ที่หนึ่งของชั้นเลยนะคะ น้า เกรตเฉลี่ย 4.00 ทุกตัวเลยคะ” น้องดาวพูดด้วยเสียงดังฟังชัด พร้อมกับยิ้มแก้มปริแบบภาคภูมิใจ “แต่เทอมนี้ ก็ไม่รู้จะเป็นอย่างไรนะคะ”

“โอ้โฮ! เรียนเก่งขนาดนี้ เป็นเพราะแกงเขียวหวานของแม่รีเปล่าคะเนี่ย?”

“หนูก็ว่า น่าจะใช่ค่ะ” ตอบแล้ว น้องดาวก็หัวเราะชอบใจ

“น้าคะ หนูขอกลับบ้านก่อนนะคะ ไปลูบ้าน แล้วกินแกงเขียวหวานของแม่ จะได้เรียนเก่งๆ”

เด็กหญิงเดินจากไป แล้วหันกลับมายิ้ม พร้อมโบกมือให้กับเราอีกครั้ง

แม้ว่า เราจะได้พูดคุยกันเพียงระยะเวลาสั้นๆ แต่สิ่งที่เราสัมผัสได้คือความสุขเต็มอิมในหัวใจ ที่น้องดาวและเด็กๆ หลายคนกำลังได้รับ และได้ส่งต่อความสุขนั้นกลับมาถึงพวกเราอีกที

และที่สำคัญที่สุด รอยยิ้มแสนสดใสของน้องดาว ยังเป็นอีกตัวแทนคำขอบคุณจากลูกโสสะทุกคน ไปถึงผู้สนับสนุนทุกท่าน ที่ได้ร่วมในเส้นทางสร้าง “โอกาส” และมอบ “ความสุข” ให้กับเด็กๆ ลูกโสสะทุกคนตลอดมา เป็นแรงผลักดัน และเป็นพลังต้นทาง สู่ชีวิตมีคุณภาพ เต็มคุณค่า และมีความหมายยิ่งใหญ่มากของคำว่า “น้ำใจ” และ “การแบ่งปัน” ที่ไม่มีวันลบเลือนจากใจของเด็กๆ ทุกคนได้เลย

หมายเหตุ:

ชื่อของเด็กในบทความนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม เพื่อเป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก

ด้วยพลังแห่งรัก ของลูกโสสะ

ความรักและความเอื้ออาทรตลอดช่วงชีวิตที่เติบโตมาในหมู่บ้านเด็กโสสะ เป็นสิ่งสำคัญมากที่ทำให้ผมมีกำลังใจต่อผู้ฝึกฝนอุปสรรคต่างๆ และสามารถก้าวข้ามได้ แม้กระทั่งถ้อยคำสะเทือนหัวใจ ที่ผู้คนมักเรียกขานเราว่า “เด็กกำพร้า”

สวัสดิ์ท่านผู้อ่านทุกท่านครับ ผมรันต์ สอนเปีย (ไอซ์) ลูกโสสะจากหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคายครับ ผมเรียนจบทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ สาขาโยธา และปัจจุบันทำงานเป็นผู้จัดการโครงการ ฝ่ายวิศวกรรม บริษัทฉันทน์มิตร คอนแทรคเตอร์ จำกัด

ก่อนที่ผมจะมาอยู่ในจุดนี้ได้ ต้องบอกว่าต้นทุนชีวิตของผมและลูกโสสะหลายๆ คนเริ่มจากศูนย์ แต่เรา “โชคดี” ที่ได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวโสสะ จากที่เคยไม่มีใคร เรากลับได้มามีครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้ง มีแม่ (แม่โสสะ) ที่คอยอบรมสั่งสอน มีคุณน้า คุณอา คอยอุ้มชู และนำประกอบชีวิตให้เราเดินมาจนตลอดรอดฝั่ง มีพี่น้อง ซึ่งแม้จะไม่ใช่น้องร่วมสายเลือดเดียวกัน แต่พวกเราก็ผูกพันกันและรักกันเหนียวแน่น ไม่แพ้ใคร และสิ่งที่สำคัญรองลงมาจาก “ครอบครัว” แล้ว “การศึกษา” ที่พวกเราได้รับนั้น ถือเป็นมรดกชิ้นสำคัญที่จะติดตัวในวันที่เราออกมาจากครอบครัวเพื่อใช้ดูแลตัวเอง ไปจนตลอดชีวิต

ในวันที่ผมสำเร็จการศึกษา ออกมาสู่สังคมภายนอกแล้ว ยิ่งทำให้ผมรู้สึกขอบคุณครอบครัวโสสะที่ช่วยผลักดันให้ผมตั้งใจเรียน คำแนะนำปรึกษา แนวคิดต่างๆ ในการดำเนินชีวิตที่ได้รับตลอดมา ทำให้ผมมีกำลังใจหนักแน่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค อดทนทำงานเพื่อสร้างครอบครัวที่ดี ไม่เป็นภาระต่อสังคม ถึงแม้ในวันนี้ ผมจะไม่ได้อยู่ที่หมู่บ้านเด็กโสสะแล้ว แต่ในทุกช่วงเทศกาล ผมกับพี่น้องหลายคนก็จะนัดกันกลับไปเยี่ยมแม่เยี่ยมน้องๆ ในครอบครัวโสสะเสมอ และความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทุกครั้งที่ได้กลับไปหมู่บ้าน

เด็กโสสะ คือการกลับบ้านของเราจริงๆ ทำให้ผมมีความสุขมากครับ

หลังจากการเก็บสะสมประสบการณ์ในสายงานมาระยะหนึ่ง ในวันนี้ผมมีงานรับเหมาก่อสร้างส่วนตัว และทำงานบริษัทไปด้วยครับ และยังรับงานที่ปรึกษาให้กับอีกหลายโครงการ และในอนาคตยังตั้งใจไว้ว่าจะเปิดบริษัทรับเหมาก่อสร้างเป็นของตัวเอง

สุดท้ายนี้ บุคคลที่ผมและลูกโสสะอย่างพวกเราทุกคน จะลืมไม่ได้เลย ก็คือ “ผู้บริหารจาก” ทุกท่านที่มีจิตเมตตาต่อพวกเรา ทำให้เด็กที่มีต้นทุนจากศูนย์ ขยับขึ้นมาใช้ชีวิตที่ดีขึ้นตามลำดับ สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มภาคภูมิเหมือนคนอื่นทั่วไป หากไม่มีทุกท่าน คงไม่มีผมและพี่น้องโสสะในวันนี้ ผมขอขอบคุณทุกท่านอย่างสุดซึ้ง และขอให้ทุกท่านมีความสุข สุขภาพแข็งแรงนะครับ 🙏👨🏫

นี่เป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างของความสำเร็จลูกโสสะ ที่ได้รับการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กอย่างต่อเนื่องจากผู้มีจิตเมตตาตลอดมา ปัจจุบันมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ มีเด็กที่อยู่ในการดูแลประมาณ 700 คน และได้ส่งมอบเด็กที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ อยู่ร่วมกับสังคมกว่า 500 คน

สุกัญญา มีคะนุช กับ บททดสอบหัวใจ ในนาม “แม่โสสะ”

คุณสุกัญญา มีคะนุช หรือที่พวกเราเรียกว่า “แม่บ๋ม” ผู้ที่ผ่านบททดสอบหัวใจของตัวเองด้วยการมาทำหน้าที่ “คุณแม่โสสะ” ที่หมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต มากกว่า 13 ปี

แรกเริ่มของการเข้ามารับหน้าที่คุณแม่โสสะ เป็นเรื่องที่ทำด้วยความรู้สึกของตัวเรามากๆ ค่ะ เพราะแตกต่างกับช่วงที่เราทดลองทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่นำ ซึ่งตรงนั้น เราจะเข้าบ้านแค่เฉพาะช่วงที่แม่พัก หรือช่วงที่แม่ออกไปทำธุระข้างนอก แต่พอเป็นแม่โสสะปุ๊บ! เราต้องอยู่กับเด็กๆ ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งในบ้านจะมีเด็กๆ 8-10 คน ต่างวัย ต่างที่มา จะต้องดูแลเอาใจใส่ความเป็นอยู่ การใช้ชีวิตของลูกๆ ในทุกรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการกินอยู่ หลับนอน สุขภาพ การศึกษา หรือแม้กระทั่งสภาพจิตใจของพวกเขา

ในการทำหน้าที่เป็นแม่โสสะ ต้องบอกว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะคะ เพราะจะมีเรื่องของระบบการดูแลลูกๆ มีกฎระเบียบที่เราต้องปฏิบัติตาม มีการจัดทำเรื่องพัฒนาการของเด็กๆ งบประมาณค่าใช้จ่ายครัวเรือนเพื่อส่งให้กับทางสำนักงานหมู่บ้านเด็กฯ อีกครั้ง ยอมรับว่า เครียดเลยนะคะ แต่นั่นก็เป็นความยากในช่วงของการเข้ามาทำหน้าที่แม่โสสะใหม่ๆ นะคะ พอทำไปเรื่อยๆ เราก็เรียนรู้ปรับตัวได้จนเป็นความเคยชินที่เราทำอยู่เป็นประจำ และเราเข้าใจว่า การทำหน้าที่แม่โสสะตรงนี้ เราเองก็อยู่บนความคาดหวังของผู้มีจิตเมตตาทุกคน ที่ตั้งใจอย่างเต็มที่ อยากช่วยเหลือเด็กๆ เหมือนกับเราอยากให้เราได้เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ

แม้คิดว่า อีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องสำคัญในการเป็นแม่โสสะ คือ การจัดการกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองให้ได้ ในขณะที่เจอสภาวะความกดดันต่างๆ เช่น เวลาที่เด็กหลายคนอยู่ด้วยกัน ก็จะมีเรื่องความซุกซนเป็นปกติ การทะเลาะเบาะแว้ง หรือการแย่งของเล่นกันบ้าง เราต้องช่วยปรามและสอนพวกเขา ซึ่งในหนึ่งวันก็อาจจะมีเหตุการณ์แบบนี้บ่อยๆ จนเรา

เองก็เริ่มหงุดหงิด รำคาญ พอเรารู้อาการตัวเองอย่างนี้ ต้องบริหารจัดการกับความรู้ตัวเองก่อนเลยทันที ก่อนที่จะเข้าไปหาลูก หรือลูกที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นบางคนก็จะเริ่มมีเหตุผลของตัวเอง เราก็จะต้องมีความอดทนในการรับฟัง ต้องไม่คิดว่า เขาเถียงเรา และก็ต้องพูดกับเขาด้วยเหตุและผล ซึ่งบางเรื่องเราก็ต้องใช้ความอดทนที่สูงมากๆ (คุณแม่หัวเราะ)

แต่การใช้ชีวิตจริงๆ กับลูกๆ ก็มีหลายเรื่องที่เราเติมเต็มความรู้สึกรู้สึกให้เราได้ชุ่มชื่นหัวใจเหมือนกันนะคะ อย่างวันไหนที่เราเหนื่อยๆ หรือไม่สบาย ลูกๆ เขาจะเห็นและรับรู้ได้ เขาจะเข้ามากอด มาหอม ถามว่า แม่เหนื่อยไหม ดักน้ำมาให้กิน ถามแม่ดื่มกาแฟไหม กินยาหรือเปล่า เตียวหนูช่วยแม่ดูแลน้องนะ เตียวทำกับข้าวแทนแม่เอง อะไรอย่างนี้ค่ะ ซึ่งในบางครั้งเขาก็กลับเป็นคนที่คอยดูแลเราเหมือนกันนะคะ แม่ก็รู้สึกดีใจ ความเหนื่อย ความหนักอกหนักใจหลายอย่างก็เบาบางลงไป พวกเขาที่เป็นเหมือนยาวิเศษของเราเลยนะคะ

สำหรับการดูแลลูกๆ ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 นี้ คงเป็นความท้าทายของแม่โสสะหลายๆ คนเหมือนกัน เพราะลูกๆ เราจากที่ต้องไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน คราวนี้ก็ต้องมาเรียนออนไลน์ที่บ้าน เรียนกันบ้าง

ไม่ทันบ้าง เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง สารพัดโปรแกรม การเรียนการสอน เราก็ต้องเข้าไปช่วยเขา ถ้าตรงไหนไม่รู้ ก็ให้เจ้าหน้าที่ท่านอื่นๆ ในหมู่บ้านมาช่วยอีกแรง ลองนึกว่า นี่แค่บ้านหนึ่งหลังนะคะ แต่ในหมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต เรามีบ้านตั้ง 12 หลัง ก็จะมีรุ่นๆ หน่อยค่ะ

นอกจากนี้ แม่ก็สอนในเรื่องการปลูกฝังนิสัยให้พวกเขา รักษาความสะอาดมากขึ้น ล้างมือบ่อยๆ เน้นย้ำเรื่องการใส่หน้ากากอนามัยเวลาลงไปเล่นข้างล่าง หรือแม้กระทั่งการประหยัดค่าใช้จ่าย โดยให้ลูกๆ ลองปลูกผัก เราก็จะได้กินผักที่ปลอดสารพิษ และไม่เสียเงินซื้อ ก็เป็นการหากิจกรรมและสอนพวกเขาไปในตัวด้วยค่ะ

ชีวิตของทุกคนในครอบครัวโสสะปัจจุบันนี้ คือเป็นการใช้ชีวิตที่อยู่แค่ภายในหมู่บ้านเท่านั้น จะออกไปก็เฉพาะเจ้าหน้าที่บางคนที่จำเป็น เพราะเราต้องดูแลสุขภาพของเด็ก และเรารู้ว่า พวกเขาเป็นวัยที่เปราะบางกับสถานการณ์แบบนี้ ทางหมู่บ้านเด็กโสสะก็มีมาตรการเตรียมความพร้อมรับมือหากเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้นมาจริงๆ เราทุกคนก็ได้แต่หวังว่า สถานการณ์นี้จะคลี่คลายได้ไวๆ และพวกเราจะดูแลตัวเองอย่างดีที่สุด ท่านผู้มีจิตเมตตาทุกท่านก็เช่นกันนะคะ 🙏

สิทธิเด็กในการเข้าถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี Children's Rights to Healthy Environment

สิ่งแวดล้อม มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งสิ่งแวดล้อมเชิงกายภาพ อย่างสภาวะโลกร้อนที่ส่งผลกระทบรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เพราะทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย การเกิดมลภาวะทางอากาศอย่างฝุ่น PM 2.5 ที่ส่งผลร้ายต่อพัฒนาการเด็กถึงขั้นพิการและเสียชีวิตได้ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ด้วยการเข้าถึงเทคโนโลยีที่มีมากขึ้นในขณะที่การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนนั้นลดลง เป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการและสุขภาพจิตของเด็กในระยะยาว

มูลนิธิเด็กโสสะฯ ให้ความสำคัญต่อสิทธิเด็กในการเข้าถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ การจัดสรรทรัพยากรด้านความเป็นอยู่ทั้งพื้นที่อยู่

อาศัย อาหาร เสื้อผ้า และการศึกษา เพื่อให้มีการเติบโตตามพัฒนาการที่ดี การเคารพในพื้นที่ส่วนตัวและสร้างความรู้สึกปลอดภัยให้กับเด็ก รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ระยะยาวและผลักดันให้เด็กรู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเอง

เพราะเด็กคือคนที่จะได้รับผลกระทบจากระบบนิเวศที่คนรุ่นเราเป็นผู้สร้าง ดังนั้นพวกเขาจึงควรได้รับสิทธิในการเข้าถึงสภาพแวดล้อมที่ดี ด้วยมาตรการควบคุมหรือการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ในฐานะผู้ใหญ่ เราจึงควรให้ความสำคัญและร่วมผลักดันในสิ่งที่เราสามารถทำได้ เพื่ออนาคตที่ดีของรุ่นลูก รุ่นหลานเราต่อไป

ต่อกำลังใจ เต็มความหวัง ให้กับเด็กที่รอคอย

“ยังมีเด็กๆ อีกมากที่รอคอยความหวังอยู่เสมอ รอคอยที่จะได้รับ ‘โอกาส’ ซึ่งไม่รู้จะมาถึงเมื่อไหร่” จากเจตนาธรรมของคุณสุกฤทธิพงษ์ อินปันบุตร ที่ต้องการช่วยเหลือให้เด็ก ๆ ที่ด้อยโอกาสได้รับความช่วยเหลือ จึงตัดสินใจให้การสนับสนุนมูลนิธิเด็กโสสะฯ อย่างต่อเนื่องผ่านการตัดบัตรเครดิตมานานกว่า 3 ปีแล้ว

รู้จักมูลนิธิเด็กโสสะฯ ได้อย่างไร

เดิมที่เราเคยบริจาคอยู่หลายแห่ง มีหลากหลายรูปแบบ แต่ก็ไม่เคยไปตรวจสอบว่า องค์กรที่เราบริจาค่นั้น มีอยู่จริงไหม? เงินได้เข้าถึงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่? จนกระทั่งมีเพื่อนมาทัก เลยเริ่มรู้สึกว่าอยากจะทำเงินกับมูลนิธิที่น่าเชื่อถือ และมีตัวตนอยู่ชัดเจน จึงพิมพ์ค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต จนมาพบกับมูลนิธิเด็กโสสะฯ พอได้ศึกษาข้อมูลจากในเว็บไซต์ ก็รู้สึกว่ามีที่น่าเชื่อถือ และมีตัวตนอยู่จริง จึงตัดสินใจบริจาคอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด

หลังจากได้รับข่าวสารจากทางมูลนิธิฯ แล้ว รู้สึกอย่างไรบ้าง

เราได้รับวารสารจากทางมูลนิธิฯ อยู่เป็นประจำ ได้เห็นข่าวสารและชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กๆ ในมูลนิธิฯ ได้เห็นเขาเติบโตจากเงินที่เรามอบให้ รู้สึกว่า ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการบริจาคจริง คือ อย่างน้อยเราก็ได้ช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาส ไม่ว่าจะด้านการศึกษาหรืออื่นๆ ที่เขาควรได้รับ เราเชื่อว่า เด็กๆ หลายคนในประเทศไทยยังขาดโอกาสเข้าถึงการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้น อย่างน้อยหากได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ก็ยิ่งดี

สิ่งที่ยอยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่อยากบอกเล่าสู่ผู้อื่น

เราต้องรู้ว่า อยากทำอะไร ช่วยเหลือได้แค่ไหน วันนี้เราพอมีเหลือ จึงอยากจะหยิบยื่น “โอกาส” นี้ให้กับคนอื่น ๆ การช่วยเหลือมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการนำของไปช่วย หรือขึ้นคอปไปบริจาค ซึ่งแต่ก่อนเราเคยทำอยู่ในรูปแบบนั้น แต่รู้สึกว่า ไม่สามารถทำแบบต่อเนื่องได้ ดังนั้นจึงเลือกที่จะบริจาคเป็นทุนทรัพย์ เพราะค่อนข้างสะดวก ทั้งต่อเราเองและมูลนิธิฯ ที่เขาจะนำเงินนี้ไปขับเคลื่อนได้ตรงตามความต้องการของเด็กๆ ในขณะนั้นได้ อีกทั้งการที่เราบริจาคอย่างต่อเนื่อง ยังเป็นต้นทางสำหรับจัดสรรและกระจายความช่วยเหลือไปอย่างทั่วถึง และครบถ้วนที่สุด เพื่อเติมเต็มชีวิตและความหวังให้กับเด็ก ๆ ที่เขารอคอยโอกาสอยู่เสมอครับ 🙏

ทุกการให้ ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าเสมอ

ในสังคมไทย ยังมีเด็ก ๆ อีกมาก ที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ แต่กลับต้องเผชิญโลกด้วยความยากลำบาก และขาด “โอกาส” ในการเลือกอนาคตที่ดีให้กับตัวเอง จะดีแค่ไหน หากเราสามารถหยิบยื่น “โอกาส” ที่จะช่วยให้เด็กทุกคนได้รับความอบอุ่นอีกครั้ง ได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยไม่ต้องกลายเป็นเด็กเร่ร่อน แม้เป็นเพียงส่วนเล็กน้อย แต่ คุณพัชสนันท์ อภิสิทธิ์พร ก็เชื่อว่า ทุกการแบ่งปันนั้นยิ่งใหญ่และมีคุณค่าเสมอ

“แต่ก่อนเราเคยบริจาคให้กับหลายๆ แห่ง แต่เนื่องจากสถานการณ์ทางการเงินไม่ค่อยดี จึงหยุดการบริจาคไป ตอนนี้เราพอมีกำลังที่จะช่วยเหลือแล้ว จึงตั้งใจไว้ว่าอยากกลับมาแบ่งปันให้กับสังคมอีกครั้ง ประจวบกับได้ไปเดินห้างฯ แล้วเจอน้องๆ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของมูลนิธิฯ เข้ามาทักทาย อธิบายเรื่องราวต่างๆ ให้ฟัง ซึ่งตรงกับจุดประสงค์แรกของตัวเอง ที่ต้องการให้ความช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ขาดโอกาสในสังคม จึงตัดสินใจให้การบริจาคอย่างต่อเนื่องกับมูลนิธิเด็กโสสะฯ ตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา”

“ดีใจที่ได้เห็นเด็ก ๆ ที่เคยขาดโอกาส ขาดชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ขาดความอบอุ่น ขาดในทุกอย่างที่เขาคงจะได้รับ กลับมามีโอกาสในการเติบโตอย่างอบอุ่นอีกครั้ง เราเองแม้จะเป็นเพียงส่วนเล็กน้อย แต่ก็รู้สึกดีใจและปลาบปลื้มที่ได้ช่วยเหลือให้เด็ก ๆ เหล่านี้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดูแลตัวเองได้ และช่วยสร้างประโยชน์ให้กับสังคมที่เราอาศัยอยู่ต่อไป อยากเชิญชวนคนที่มิจิตเมตตาที่พอมีกำลังทรัพย์ จะมากจะน้อยไม่สำคัญ เราเชื่อว่า หากหลายๆ คนรวมกัน คนละเล็กคนละน้อย ก็จะช่วยเติมเต็มชีวิต ก่อร่างสร้างอนาคต และมอบความสุขให้กับเด็ก ๆ เหล่านี้ได้”

ด้วยพลังจากจิตเมตตาของทุกท่าน จะต่อสานกันเป็นฟันเฟือง ช่วยขับเคลื่อนโอกาสให้กับเด็ก ๆ ที่ยังรอคอยความหวัง เปลี่ยนชีวิตให้พวกเขามีความสุข สามารถเดินตามความฝัน ซึ่งจะหล่อเลี้ยงให้เขาเติบโตเป็นบุคลากรคุณภาพ เป็นแรงกำลังที่จะสร้างสรรคคุณประโยชน์ให้กับสังคมของเราในวันข้างหน้าต่อไป 🙏

ขอบคุณ ที่ทำให้หนูมีวัยเด็ก ที่เปี่ยมสุขอีกครั้งหนึ่ง

สารจากกรรมการอำนวยการ

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

สถานการณ์การระบาดอย่างต่อเนื่องของโรคโควิด-19 ในขณะนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อทุกชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มูลนิธิเด็กโสสะฯ ขอร่วมส่งกำลังใจและภาวนาให้ทุกท่านมีสุขภาพที่แข็งแรงสามารถผ่านพ้นวิกฤติครั้งนี้ไปด้วยกันให้ได้

ตั้งแต่เดือนเมษายนที่ผ่านมา เด็กและเจ้าหน้าที่ในหมู่บ้านเด็กโสสะทุกคนได้จำกัดการใช้ชีวิตอยู่แต่เพียงในหมู่บ้านมา เพื่อลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ เพราะเด็กๆ โสสะต่างก็ยังไม่ได้รับวัคซีนเช่นเดียวกับเยาวชนคนอื่นๆ ทั่วประเทศ ทุกหมู่บ้านจึงมีมาตรการดูแลพวกเขาแบบเข้มงวดเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตเด็ก ๆ มากที่สุด

ท่ามกลางวิกฤติโรคระบาดนี้ เราตระหนักถึงสถานะเศรษฐกิจที่ท้าทาย เราจึงได้วางแผนการใช้จ่ายเลี้ยงดูเด็กจำนวน 700 คน ใน 5 หมู่บ้านทั่วประเทศไทยอย่างรัดกุม พร้อมกับถือโอกาสอบรมให้ความรู้เด็กๆ เรื่องการประหยัดค่าใช้จ่ายควบคู่กันไป เช่น การปลูกผักสวนครัวทานเอง การทำน้ายาล้างจาน วิธีประหยัดน้ำ/ไฟ ฯลฯ เด็กๆ จะไม่เพียงอยู่รอดต่อไปแต่ได้ทักษะการใช้ชีวิตติดตัวต่อไปด้วย

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบพระคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่าน ที่ยังคงอยู่เคียงข้างเด็กๆ ด้วยการให้ความสนับสนุนอย่างต่อเนื่องให้โอกาสพวกเขาได้เติบโตขึ้นท่ามกลางความรักและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยของครอบครัวโสสะ ผมขอเป็นตัวแทนของเด็กๆ ร่วมส่งกำลังใจและความปรารถนาดีมาสู่ทุกท่านอีกครั้ง ขอให้ท่านและทุกคนในประเทศไทยผ่านพ้นเหตุการณ์ครั้งนี้ไปได้ด้วยดีครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายธนา เตรีตนาชัย
เลขาธิการ / กรรมการอำนวยการ
มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

ร่วมติดตามเราได้ที่

www.facebook.com/sosthailand

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

@sosthai

@sosthailand

@sosthailand

www.sosthailand.org

“เพื่อให้เป็นไปตาม พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผู้บริจาคสามารถแจ้งเปลี่ยนแปลง หรือ ระงับการนำข้อมูลไปใช้ได้ โดยแจ้งความประสงค์มายังมูลนิธิฯ”

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ ประจำทุกหกเดือน
ฉบับที่ 23 / ตุลาคม 2564 จัดทำโดย: แผนกพัฒนาทุนและการสื่อสาร
สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ. 2564
18 หมู่ 3 ซ.เทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

สแกนเพื่ออ่านวารสาร